

TYT:N SATEENKAARIMESSU

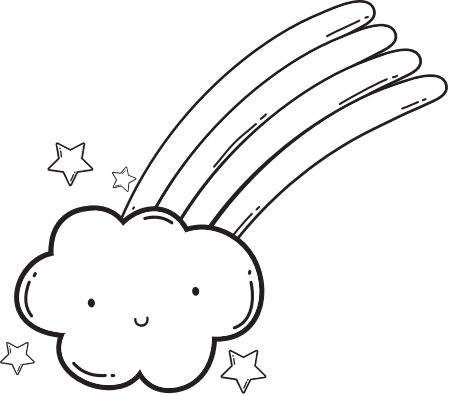
SAARNA: VEHKA KURJENMIEKKA

LITURGI: PETJA KOPPEROINEN

KANTTORI: KRISTA PELLIKKA

SUNTIO:

AVUSTAJINA HELSINGIN YLIOPISTON TEOLOGIAN OPISKELIJOITA

1. ALKUVIRSI: SATEENKAARIUNET

Liian helposti me alistumme
Päiviin arkisiin ja harmaisiin
Ilman taistelua antaudumme
Emme usko enää unelmiin

KERTO: Vaikka musta-valkoinen ois maailma
Silti oikeus on meillä kaikilla
Nähdä sateenkaaren värisiä unia

Liian usein meidät pelko voittaa
Sitoo kädet meiltä ilkkuen
Haaveet salaisimmat raunioittaa
Työntää meidät maahan varjojen

KERTO

Liian suurta surun synkkää viittaa
Aina perässämme laahataan
Hukkuu ilo, emme enää piittaa
Mitä huomoinen tuo tullessaan

KERTO

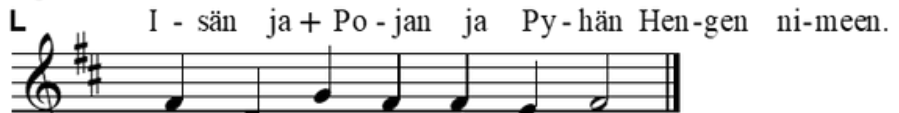
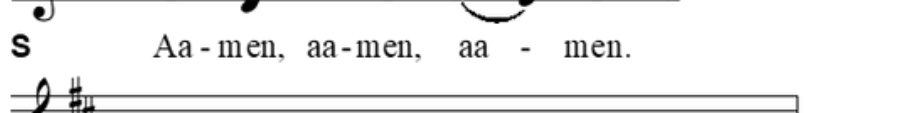
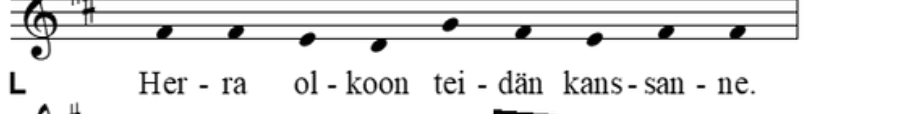
Sisälläni pieni toivo itää:
Kyllä tästä vielä selvitään
Kunhan oikeudesta kiinni pitää
Lyödään aukko yöhön pimeään

KERTO

Onhan meidän ainut tehtävämme
Jatkaa työtä, nähdä näkyjä
Pistää likoon koko elämämme
Että valon näkis eksyvä

KERTO

2. JOHDANTO

L I - sän ja + Po - jan ja Py - hän Hen - gen ni - meen.

S Aa - men, aa - men, aa - men.

L Her - ra ol - koon tei - dän kans - san - ne.

S Niin myös si - nun hen - ke - si kans - sa.

3. SYNNINTUNNUSTUS 712

Herra.

Sinä olet valo, mutta en ole katsonut sinua.

Sinä olet tie, mutta en ole seurannut sinua.

Sinä olet totuus, mutta en ole pysynyt sinussa.

Sinä olet elämä, mutta en ole tunnustanut sitä.

Sinä olet opastajani, mutta en ole totellut sinua.

Ja kuitenkin, Herra,

kun teen väärin ja turmelen elämäni,

olen onneton ja syytän sinua.

Herra, anna minulle anteeksi.

Tätä pyydän Jeesuksen Kristuksen,

Vapahtajani tähden.

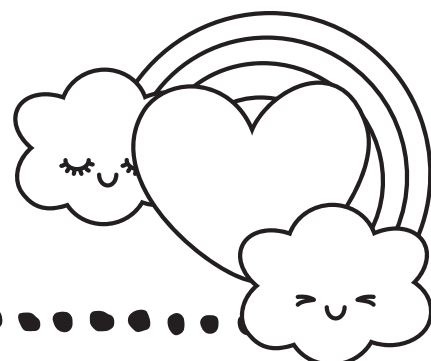
4. SYNNINPÄÄSTÖ

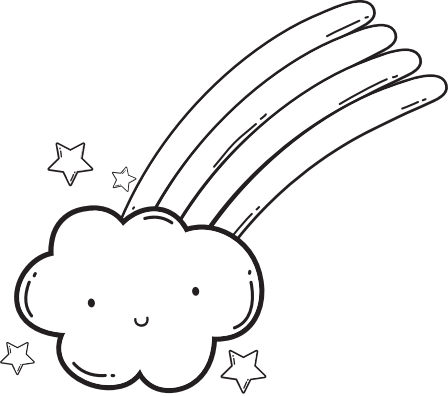
5. HERRA ARMAHDA

S Her - ra, ar - mah-da mei - tä.
Kris - tus, ar - mah-da mei - tä.
Her - ra, ar - mah-da mei - tä.

6. KUNNIA

E Kun - ni - a Ju - ma - lal - le kor - ke - uk - sis - sa,
S maan pääl - lä rau - ha ih - mi - sil - lä,
joi - ta hän ra - kas - taa.

7. KIITOSVIRSI: SYDÄMEMME LAULAA

::: Kiitos Jumalalle, kiitos korkeimmalle,
ikuinen Hän on. :::
::: Sydämemme laulaa;
ikuinen hän on. :::

::: Kiitos Kuninkaalle, kiitos voittajalle,
Herramme Hän on. :::
::: Sydämemme laulaa;
Herramme Hän on. :::

::: Kiitos Pyhän Hengen, kiitos Rauhan Hengen,
elävä Hän on. :::
::: Sydämemme laulaa;
elävä Hän on. :::

8. PÄIVÄN RUKOUS

9. VANHAN TESTAMENTIN LUKUKAPPALE

10. VASTAUSMUSIIKKI

11. UUDEN TESTAMENTIN LUKUKAPPALE

12. PÄIVÄN VIRSI: 930

1. Sinun edessäsi painamme päämme,
tuomme elämämme eteesi sun.
Sinun rakkautesi varaan nyt jäämme,
olet armahtanut kadotetun.
Sinun ihmeellisen ristisi juureen
tuomme sydämemme sirpaleetkin.
Saamme turvautua syliisi suureen,
siinä levätä saa syntisinkin.

KERTO: Meitä kuljeta tahtosi tiellä,
vaikka outo on joskus se tie.
Loista armosi valoa siellä,
minne täältä se ikinä vie.
Kulje kanssamme aamusta iltaan,
anna yöuni levollinen.
Hehku lämpöä kaipaavan rintaan,
sinne rauhasi lahjoittaen.

2. Sinä suuri sekä salattu Herra,
emme tunne vielä kasvojasi.
Olet johdattanut rakkaudella,
tuonut sydämiimme valoasi.
Silti paljoakaan ymmärrä emme,
vielä etsimme ja epäilemme.
Siksi hiljainen on rukouksemme:
Tule tueksi ja turvaksemme.

KERTO

13. EVANKELIUMI

14. SAARNA

15. USKONTUNNUSTUS

Minä uskon Jumalaan,
Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen,
Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivasiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

ja Pyhään Henkeen,
pyhän yhteisen seurakunnan,
pyhän yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.

16. YHTEINEN ESIRUKOUS

17. UHRIVIRSI: VOI HÄNEN RAKKAUTTAAN

1. Onko suurempaa ihmettä kuin minkä teki hän,
kun hän meitäkin rakasti ja antoi elämän.

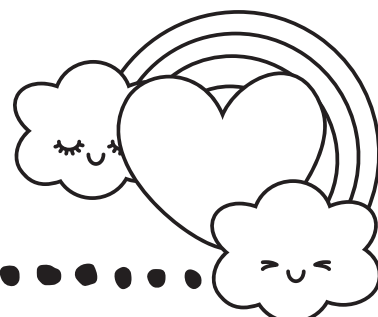
KERTO: Voi Hänen rakkauttaan, voi Hänen rakkauttaan.
Koko maailman syntejä Hän kantoi harteillaan.

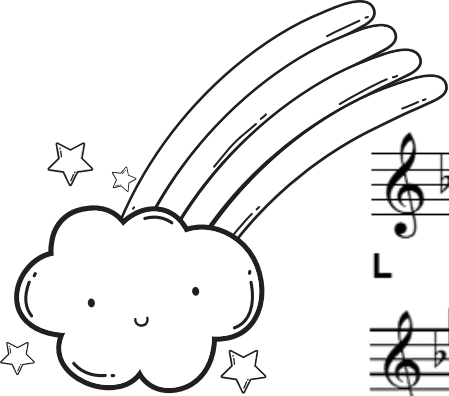
2. Hänet tuomittiin. Ristille myös viimein naulittiin.
Minun tähteni, sinunkin, hän kerran kuoli niin.

KERTO

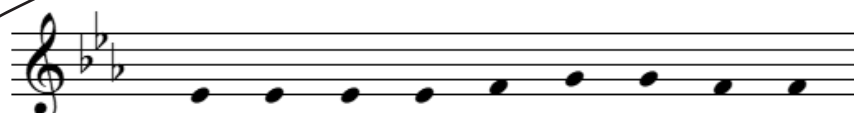
3. Hänen eteensä tulla saa nyt aivan jokainen.
Hän on kantanut taakkamme, voi päivää ihmeiden.

KERTO

18. EHTOOLLISRUKOUS

L Her - ra ol - koon tei - dän kans - san - ne.

S Niin myös si - nun hen - ke - si kans - sa.

L Y - len - tä - kää sy - dä - men - ne.

S Y - len - näm - me sen Her - ran puo - leen.

L Kiit - tä - kään - me Her - ra, Ju - ma - laam - me.

S Niin on oi - kein ja ar - vol - lis - ta.

19. PYHÄ

S Py - hä, py - hä, py - hä Her - ra Se - ba - ot!

Tai - vas ja maa on täyn - nä si - nun kirk - ka - ut - ta - si.

Hoo - si - an - na kor - ke - uk - sis - sa!

Siu - nat - tu ol - koon hän, jo - ka tu - lee Her - ran ni - mes - sä.

Hoo - si - an - na kor - ke - uk - sis - sa!

23. EHTOOLLISEN VIETTO

24. KIITOSRUKOUS

25. YLISTYSVIRSI: KÄY HERRA MEITÄ SIUNAAMAAN

1. Viimeisen laulun vielä laulan,
ennen kuin matkaa jatketaan,
viimeinen huuto vasten yötä:
käy, Herra, meitä siunaamaan.

2. Vieläkin toivon, vaikka täällä
toivoa ei näy ollenkaan.
Nyt käteen tartun Vapahtajan:
käy, Herra, meitä siunaamaan.

3. Rukoilla jos en osaisikaan,
niin ikävöidä häntä saan,
saan sairastaa taas sylissänsä.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

4. Muut kaikki hylkää, vaan ei Herra,
hän hyvin hoitaa lapsiaan
ja kuivaa kaikki kyynелеemme.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

5. Yhteistä matkaa tehdä saamme
turvaten vain Vapahtajaan.
Ja risti näyttää meille suunnan.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

6. Perille kerran taivaan kotiin
päästään vain yksin armostaan.
Armahda heikkoa ja kurjaa,
käy, Herra, meitä siunaamaan.

26. HERRAN SIUNAUUS

27. LÄHETTÄMINEN

**RAKKAUS ON VÄKEVÄ KUIN KUOLEMA,
KIIVAS JA KYLTYMÄTÖN KUIN TUONELA.
SEN HEHKU ON TULEN HEHKUA,
SEN LIEKKI ON HERRAN LIEKKI.
SUURET VEDET EIVÄT VOI SITÄ SAMMUTTA,
VIRRRAN TULVA EI VIE SITÄ MUKANAAN.**

LAUL. L. 8: 6B-8A